

„Békesség nektek!”

„Megállt középen.” Nem a sarokban, nem valaki mellett, nem a periférián, hanem ott, ahol mindenki látta, és egyenlő esélyekkel indulhatott feléje. Talán az életünkben is így kellene lennie: Jézus a középső helyet foglalja el! Ha döntenem kell, akkor csak Rá kell tekintenem, és nagy bizonyossággal tudni fogom, hogy merre kell lépnem, mit kell mondanom vagy mit nem. Fejlődnöm kell a tekintetben is, hogy egyre inkább a Názáreti Jézus legyen az életem középpontjában.

„Békesség nektek!” Ez az a Béke, amely belülről forrászik, és nem az erőegyensúly ingatag békéje. Azt hiszem, a Béke szó (fogalom) a szent szavaink közé tartozik. Ha magunkénak tudnánk, és életünk és az Élet lényeges megnyilvánulása lenne, bizonyára sokan életben maradtak volna... Tőlünk keletre és délre. A jó szó, a simogató, segítő és barátsággal nyújtott kéz teszi élhetővé és biztonságossá ezt a Földet. – Kimutatható-e életemben a békesség és békesség teremtés fejlődése?

„Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” Talán nemcsak arra gondolt Jézus, hogy úgy, mint „bárányokat a farkasok közé”, hanem ahogyan Szentgyörgyi Albert fogalmaz: szebbé tenni a teremtés rám eső kis zugát, és azt fénnel, meleggel, jóakarattal megtölteni. Azt hiszem ez lenne a fő feladatunk. – Te fáradozol-e ezen?

„Akinek megbocsátjátok bűneit...” Van, akinek nem tudok megbocsátani...? Az én megbocsátásom rajtam áll, az ő bűnbánata pedig rajta!

„Hacsak nem látom a szegek nyomát...” Időnként bizonyíték nélkül is hinnem kell! Meg kell kockáztatnom! Ki kell következtetnem az igazságot! Meg kell szavaznom a bizalmat az Atyának, még akkor is, ha ez „lehetetlen küldetésnek” tűnik! – Van bátorságom kockáztatni?

„...a hit által életetek legyen az ő nevében...” János evangélista szerint így áll a dolog. Alighanem igaza is van. Tény, hogy az emberben a hitetlenség és a hit viaskodik egymással.

Remélhetőleg a hit (= igaznak tartás) fog győzedelmeskedni, és már itt a Földön teljes életet fogunk élni, reménykedve a transzcendens jövőben.

Kívánom a kedves Olvasónak is, magamnak is, hogy fejlődjön a hitünk, és egyre többet lássunk meg a teremtett valóságból, és felfedezzük a rajta keresztül ránk mosolygó Atyát!

Miklovicz László, Nőtincs